

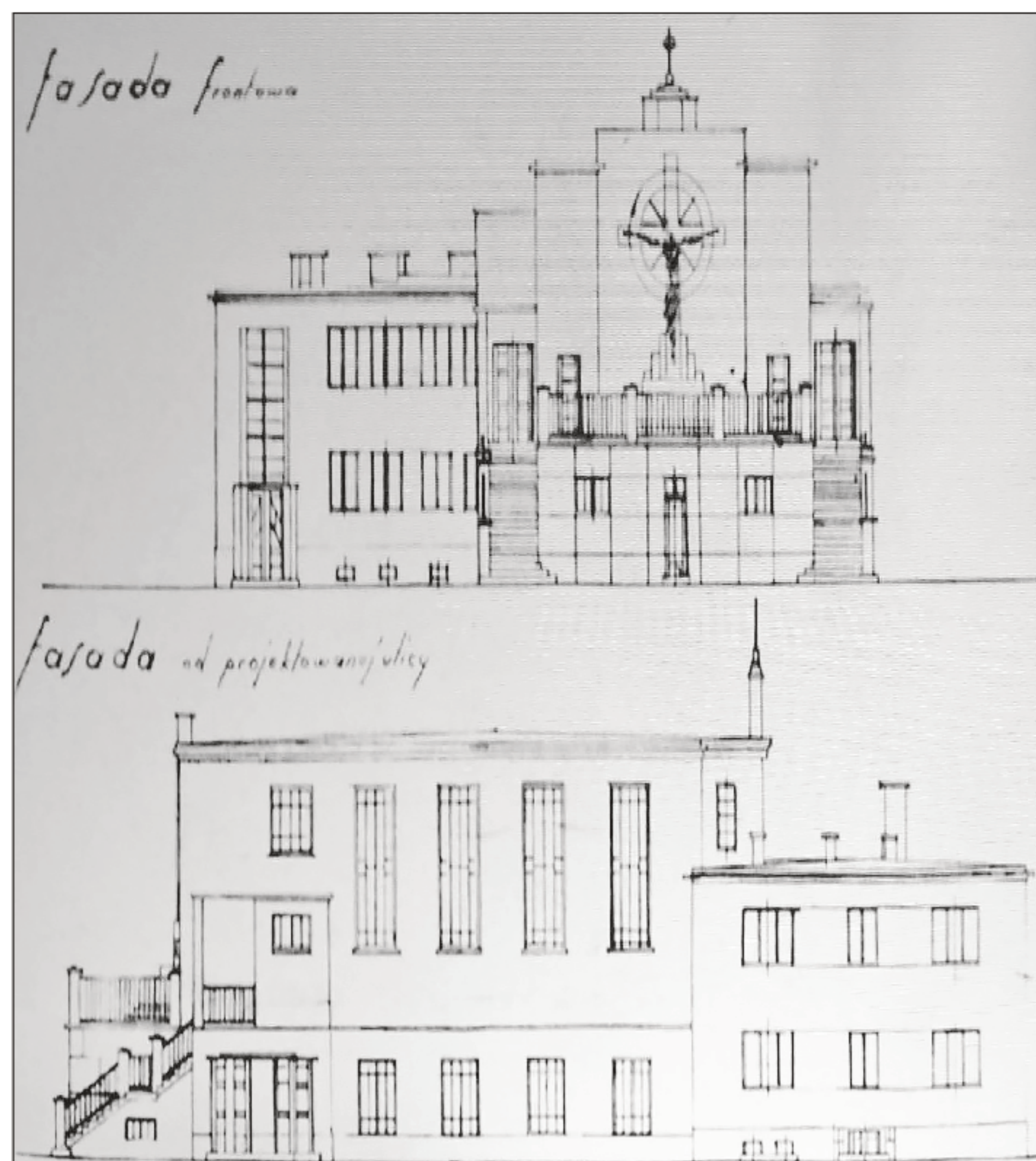
Duszpasterstwo i początki parafii

Od początku najdokuczliwszym problemem dla mieszkańców nowego osiedla była odległość do parafialnego kościoła (3-4 km, a do kościołów krakowskich jeszcze dalej), zwracali się więc do swoich bronowickich duszpasterzy o otwarcie na miejscu kaplicy. Odpowiadając na to zapotrzebowanie, franciszkanie w 1938 roku podjęli konkretne kroki i już we wrześniu tegoż roku uzyskali zgodę Kurii na otwarcie kaplicy w wynajętym pomieszczeniu w domu pp. Adamczyków przy ul. Niskiej (adres „Bronowice Wielkie 432”). Kaplica została poświęcona 18 września 1938 roku.

Władze prowincji franciszkańskiej zdecydowały o podjęciu starań otwarcia nowej placówki klasztornej na Azorach, która miała być siedzibą Komisariatu Ziemi Świętej. Zakupiono działkę odpowiedniej wielkości (sumarycznie około 1,1 ha) i skierowano prośby do Kurii krakowskiej, Kurii generalnej Franciszkanów w Rzymie, a przez nią do papieża, oraz do urzędów krakowskich. Krótko rekapitulując te starania, już w czerwcu 1939 roku przystąpiono do budowy nowego kościoła i klasztoru. Autorem projektu był inż. arch. Tadeusz Maćkowski. Projekt obejmował trójnawowy kościół, pod którym zaplanowano dużą salę na potrzeby parafii, oraz piętrowy budynek klasztorny.

Budowa postępowała dość szybko, ale niestety we wrześniu wybuchła wojna, która brutalnie zmieniła plany. Mimo okupacyjnej rzeczywistości udało się jako tako wykończyć i przykryć dachami przyziemie kościoła oraz parter klasztoru. W przyziemiu urządzono kaplicę, którą po cichu poświęcono 12 listopada 1939 roku. W takim prowizorycznym stanie budynki służyły parafii i Franciszkanom aż do początku lat 70-tych XX wieku. Poprawiał się jedynie wystrój, kilkakrotnie wykonywano drobne modyfikacje i przeróbki.

Osiedle Azory i nowa placówka duszpasterska były głęboko w sercu Księcia Metropolity, Arcybiskupa Adama Stefana Sapiehy. Udzielał im wsparcia we wszystkich staraniach, a koronnym przykładem tej troski była „prywatna” wizyta na Azorach w lutym 1940 roku. Jej owocem był wydany 15 marca 1940 roku dekret, erygujący na Azorach nową parafię pod wezwaniem Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Jako datę erygowania ustalono 1 kwietnia 1940 roku. Pierwszym administratorem parafii został o. Anatol Pytlik OFM, a wikarym o. Bruno Jagła OFM.

CURIA METROPOLITANA
CRACOVENSIS
L:1642/40.

DEKRET

Powodowani troską o zbawienie dusz opieki Naszej pasterkiej powierzonych, jako też przychylając się do próśb przez mieszkańców Bronowic Wielkich osiedla Azory nam przedstawianych, którzy ze względu na zbyt dużą odległość od kościoła parafialnego w Bronowicach Wielkich doświadczali trudności w wypełnieniu obowiązków religijnych postanowiliśmy przeprowadzić rozdzielenie parafii i utworzenie tym samym nowej stacji duszpasterskiej. Po zasięgnięciu przeto zdania Naszej Prześwieconej Kapituły Katedralnej na mocy władzy przysługującej nam postanowieniami Prawa kanonicznego w kan. 1427, §.1 jako też Konkordatu w Art. X. erygujemy z dniem 1 kwietnia 1940 kościół filialny /exposyturę/ w Bronowicach Wielkich - Azory pod wezwaniem Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, jako samodzielną stację duszpasterską z wszelkimi prawami i obowiązkami wymienionymi w dekretach Synodu Naszego Diecezjalnego z r. 1923.

W tym stanie rzeczy wydzielamy z dniem 1 kwietnia 1940 na mocy władzy przysługującej nam postanowieniami kan. 1427 §.1. Prawa kanonicznego, jako też i Art. X. Konkordatu ze związku religijnego parafii w Bronowicach Wielkich mieszkańców osiedla Azory, którego to osiedla granicami będą 1/ od miasta Krakowa i Bronowic Małych ulice Wspólna - 2/ od fragmentu ul. Stachowicza - 3/ od wsi Tonie rzeka Sudoł, zaś od Bronowic Wielkich granicą będzie linia wzięta od ul. Wspólnej przez dwie ostatnie prochy, które wchodzić będą w granice osiedla Azory, następnie linia obok dawnego cmentarza ochoterycznego pozostającego na terenie Bronowic Wielkich, i dochodząca do rzeki Sudoł, będącej granicą naturalną od wsi Tonie.

Opiekę duszpasterską w nowo utworzonej parafii - exposyturze powierzamy z dniem 1 kwietnia 1940 Przewielebnemu O. Anatolowi Pytlikowi, obecnemu Prowincjałowi Zakonu OO. Reformatorów w Krakowie. Z dniem 1 kwietnia 1940 winien A. Exposyt w myśl obowiązujących przepisów tak kościelnych jako też i państwowych założyć odpis przy równoczesnym posługiwaniu się pieczęcią okrągłą urzędową z napisem "Reym.-kat. Urząd parafialny Bronowice Wielkie-Azory".

Ogłoszenie niniejszego Naszego dekretu winno nastąpić przez odczytanie go wierzonym w kościołach parafialnych w Bronowicach Wielkich i w Azorach na sumie w Święto Zmartwychwstania Pańskiego dnia 24 marca 1940 z tym, że dekret Nasz staje się prawomocnym z dniem 1 kwietnia 1940.

Dan w Krakowie z Kurii Naszej Księgą-Metropolitą dnia 15 marca 1940.

L.s.

/-/ + Adam Stefan
Arzb. Krakowski

/-/ x Stefan Maszek

L.2897/69.-

Za zgodność z oryginałem
Z Kurii Metropolitalnej
w Krakowie, dnia 21 lipca 1969.

Notariusz Kurii

